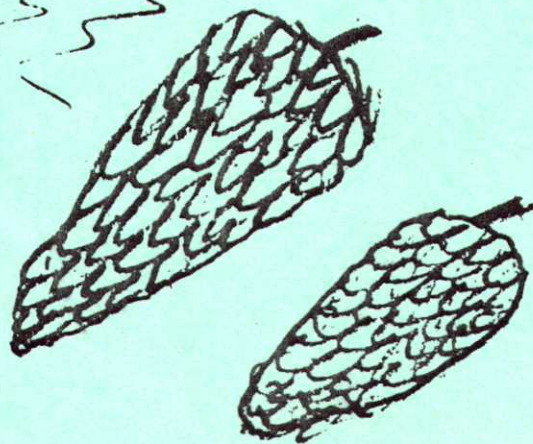

Kamp

'81.

gemaakt op het
RAVA-kamp door
Maurice Sens.

Voorwoord.

Eindelijk zijn we er weer met het enige echte verslag van het RAVA-KAMP '81. Het is alweer een kleine drie maanden geleden dat de RAVA-KAMPAPEN door de Berg Eykse bossen "slingerden". Laatst hoorde ik een ouder zeggen: "m'n zoon is die week nog niet helemaal te boven, hij waant zich nog een echte kampaap". Je kan dus wel nagaan wat een ongelooflijk spektakel het wederom geweest is.

Om nu te zorgen dat de fijne gedachten aan dit kamp niet met de jaren verflauwen of zelfs verdwijnen, hebben we het in navolging van de uitgave van vorig jaar weer groots aangepakt. Wij hopen dan ook dat U als ouder zich na het lezen van dit RAVA-KAMPBOEK een beeld kan vormen van hoe het er nu tijdens zo'n week aan toe gaat en dat jullie als ex-kampapen na het lezen tegen elkaar zullen zeggen: "Verrek zeg, dat was ik toch vergeten, mooi da'k 't weer lees" en "Ohhhh jaaa,..dat hebben we ook nog gedaan".

Jongens, laat dit RAVA-KAMPBOEK een blijvende herinnering zijn aan die schitterende week in juli.

Paul.

Een hele fijne week in vogelvlucht.....

Het is logisch dat een stukje van de brulaap in dit prachtige RAVA-KAMPBOEK niet mag ontbreken.

Briesend kroop ik achter m'n schrijfmachine, maar toen ik weer met m'n gedachten bij die kampapen was, werd ik wat rustiger.

Brullen heb ik tijdens die week eigenlijk helemaal niet zo veel gedaan.....nou ja, alleen dan 's avonds een "beetje", maar daar was een verklaring voor. Kijk, het ene kind valt in slaap bij een wiegeliedje, de ander valt in slaap wanneer mamma 'n sprookje voorleest en ga zo maar door. Is het dan zo vreemd dat RAVA-kampapen alleen maar in slaap vallen bij het brullen van een brulaap? Nee toch.

Ook dit kamp zijn we (de leiding) weer tot de konklusie gekomen dat een grote mond (in de goede zin van het woord) en het uitvreten van rottigheid nou niet bepaald in de lengte en leeftijd van iemand zit,...of misschien toch, want het was eigenlijk wel opvallend dat de kleinste kampapen voorop liepen bij het uitvreten van rottigheid. Neem bijvoorbeeld Gilbert Storm, vorig jaar was z'n oudere broertje Martin hem vooraf gegaan en ook dat was iets wat we niet licht zullen vergeten. Zo ook de eerste kampweek van Gilbert Storm, die z'n naam eer aan deed, als een wervelwind ging hij te keer. Een ander kleine kampaap, wiens ontreden we niet licht zullen vergeten was Arno Binnerts. Als of hij al jaren meedraaide zo ging hij te keer, niets en niemand ontziend, want zelfs de oudere kampapen hebben dekking moeten zoeken wanneer Arno weer overging tot het af vuren van z'n "denne-appelkogels". Gaan we zo de rij verder af dan zien we onze RAVA-kampboks-kampioen in de persoon van Henk Zonneveld, die een waardig opvolger is voor "plofkop" Rinus.

Ook dit jaar waren er natuurlijk weer gebeurtenissen die er nét even bovenuit sprongen. Neem nou bijvoorbeeld de dropping, deze was dit jaar gelukkig niet zo gek lang... en toen de jongens dan ook vrij spoedig na het vertrek (er zat maar vier!!! uur tussen) zo "fris als een hoentje" het kampterrein op kwamen lopen, was de verbazing groot toen de jongens zonder een woord te zeggen pardoes hun bed in doken en daar voor half elf de volgende morgen niet uit te "slaan" waren. De leiding denkt er nu over, met het oog op de eigen gezondheid, deze dropping het komend jaar dagelijks te herhalen.

Naast de dropping was het bingo-spel ook weer een groot succes, met vele mooie prijzen. Opvallend was dat er dit jaar weer zo'n kampaap was die kromliep van het geluk en dan ook met veel van die mooie prijzen naar huis terugkeerde, Steven Bosch was z'n naam!

En dan blijft er natuurlijk de sluitingsavond met het uitreiken van de prijzen, het rijm én niet te vergeten het grote kampvuur. Dit jaar hebben we daar iets nieuws aan toegevoegd. De kampapen waren namelijk aan het begin van de week ingedeeld in groepjes en met die groepjes moesten zij 'n verslag van één dag in deze week maken en als klap op de vuurpijl moesten zij op de sluitingsavond een heus lied ten gehore brengen dat sloeg op het RAVA-KAMP. Ik moet zeggen er zijn werkelijk prachtige teksten gezongen werden en de geruchten doen de ronde als zoude niemand minder dan André Hazes een aantal van onze RAVA-KAMPLIEDJES op de plaat willen zetten...ik bedoel maar.

Eerder op de avond heeft een ieder zich nog kunnen wagen aan het eigenhandig bakken van brood, iets wat een groot succes was.

Je merkt, al tikkende schieten mij steeds weer nieuwe voorvallen te binnen en ik kan nog wel bladzijden verder gaan, maar misschien, wat zeg ik..ongetwijfeld kom je die zaken nog tegen in het verdere verloop van dit boekje.

Ik wil dan nu besluiten met een dankzegging aan een ieder die bijgedragen heeft tot het grote succes van deze zoveelste RAVA-KAMPWEEK en dan speciaal Nico en Gemma voor hun fantastische koken tijdens deze week, Jacques Burg voor het beschikbaar stellen van de 10-kamp-hoofdprijzen en dan natuurlijk het perfecte leidersteam dat gestalte kreeg in de "figuren" van Lydie, Peter, Rob en Nico.

Nu zou ik degenen waar het eigenlijk allemaal om draaide bijna vergeten.....RAVA-KAMPAPEN....jullie waren een schitterend span en

TOT VOLGEND JAAR.

De Brulaap.

Beste kampapen en ouders,

Toen wij op een bepaald moment hoorden, dat men op zoek was naar iemand voor het kookgebeuren tijdens de kamp-week, hebben Gemma en ik in een moment van onbedachtzaamheid voorgesteld om e.e.a. op ons te nemen.

Na allerlei goed gemeente raadgevingen in de trent van "Je krijgt stank voor dank" , "Het is nooit goed" etc., be kroop ons het gevoel van waar zijn we aan begonnen.

Daar komt nog bij, dat het toch al erg moeilijk moest zijn om een kok als IGGY op een goede manier te vervangen. Achteraf gezien zijn wij blij, dat wij deze week mee hebben mogen maken. Wij hadden niet graag het fluiten van Rinus, het vechten van Gerrit-Jan en of het mopperen van "Samuel" willen missen. Wij willen ook bij deze alle kampapen en leiders bedanken voor de prettige week die we samen door hebben mogen brengen.

Gemma en Nico.

Een "verslagje" van,

Na het slechte weer van het voorseizoen klaarde het weer voor ons op om de Ravakamp-week dit jaar met mooi weer te begeleiden. Dat het mooi weer is geweest kunnen we allemaal beamen, en ik geloof ook dat iedereen een fantastische week heeft gehad. Een goede Ravajongen heeft 1x per jaar zo'n week nodig om zichzelf met z'n voetbalvrienden eens lekker uit te leven. Deze week is eigenlijk al de opbouw van een nieuw seizoen want je leert alle andere Ravajongens ook kennen, wat voor het teamverband, en voor de onderlinge verhouding van groot belang is. En waardoor Rava een "grote familie" blijft, waar er leuk wordt gevoetbald, maar waar ook de gezelligheid centraal staat. Wel we vertrokken op 4 Juli om 11uur uit het zuiderpark. We gingen met een bus van de snelle vliet helaas voor ons was de chauffeur niet zo snel waardoor we pas om 3uur op plaats van bestemming aankwamen. Hier eenmaal aangekomen werd de bus uitgepakt en hier bleek al de samenwerking van groot met klein want wat de kleineren niet konden dragen dat werd door de ouderen mee naar boven genomen. Nadat iedereen zijn luchtbed opgeblazen had werden er door de jongens eikels (denneappels he Lydie) gezocht. Jammer genoeg voor hun dat de leiding dit door had en zij hun werk naar de bliksem zagen gaan, want er werd zo'n kleine 20 kilo naar beneden gehaald. Na het eten, dit keer door twee nieuwe gezichten gepresenteerd (nico en gemma (een achtje)) gingen we op stap om de buurt te verkennen, voor de meeste jongens was deze al bekend, omdat zij er vorig jaar bij waren, en wanneer iemand eenmaal mee is geweest dan wil hij geen kamp meer missen. Op een mooie plek aangekomen hebben we verstopperdje gespeeld en het schijnt dat er nog steeds een van onze jongens zoek is die we toen ook al niet konden vinden. Toen we terug naar het kampterrein gingen was het al 10uur en ging iedereen plat (nou ja plat). Ondanks de 20 kilo eikels die we weggehaald hadden, bleken de heren over nog 10 kilo te beschikken en daar werd dan ook door groot en klein lekker mee gegoooid. Een wonder dat hierbij niemand gewond werd. De volgende ochtend waren de eerste jongens om 7uur wakker waardoor de dag al vroeg begon. Na het ontbijt begonnen we met de 100m sprint. Na deze 100m werd er nog wat gedold en stond de lunch voor ons klaar. Toen we dat naar binnen gewerkt hadden begonnen we met het darten, het tafeltennis en het voetbaltennis. Bij het darten bleken de oudere broers het beter te doen als de jongere. Na het darten begon de eerste ronde van het tafel- en voetbaltennis. Hier vielen de eerst jongens af

en bleven de sterkere over. Voor het einde van de dag bleken we al over een nieuwe Kampaap nr 1 te beschikken en dat was dan de kleinste van het hele stel nl Gilbert, die met iedereen even goed kon opschieten en wanneer iemand fout wilde "sloeg" hij hem gewoon tegen de grond (nietwaar Theo). 's Avonds hebben we nog een avondspel gedaan waarbij Paul zich verstopt had met een zak snoep. Paul werd gevonden met een zak en zonder snoep! Ook werden hier nog enkele moppen getapt die binnen de grens waren want zelfs Gilbert kon er om lachen. Het meisjes kamp op de hoek van de weg was ook ontdekt waardoor wij het 's avonds iets rustiger hadden, en wanneer de jongens moesten gaan pitten dit zonder enig tegenwoord deden om al snel over de mooie (nou ja mooie) dingen van het leven te dromen. Op maandagmorgen werden de eerste pas om 8 uur wakker. We begonnen de dag weer met het ontbijt (hoe is het mogelijk he), hierna met het kogelstoten voor de pups en c-klassers en het ringwerpen voor de mini's en de welpen. Het kogelstoten werd door de breedste (breed in de bek dus) gewonnen. Bij het ringwerpen ging het erg goed en wist eenieder menig puntje mee te pikken. 's Middags werd de tweede ronde van het tafeltennis en tennisvoetbal afgewerkt met tussen door de onderwater proef, waarbij een van de leiders het ook wilde proberen, maar enkele mensen (de namen zijn me ontschoten) zetten hem de emmer omgekeerd op het hoofd, waardoor hij slechts een tijd van 3 sec. neerzette en geen herkansing wilde. Over water gesproken ook de wasbak was voor vele jongens een geliefd ding en zij hebben daar dan ook vaak helemaal gebruik van gemaakt. 's Avonds werd er despeurpuzzeltocht gehouden dat dit jaar een echte speurtocht werd omdat de markeringen weggehaald waren door een andere groep. Desondanks was het toch een geslaagd feit en teruggekomen op het kampterrein bleek, dat er enkele jongen in een blubberplas waren gevallen en zij kwamen dan ook als kannibalen het kampterrein op. Na het inleveren van de antwoorden was het weer de hoogste tijd om naar bed te gaan, en dat werd dus ook gedaan. We hadden de volgende dag weer het ontbijt als eerste punt op ons programma staan. Het tweede programma-onderdeel was de dribbelbaan. Vorig jaar nog met een hindernis er tussen, dit jaar zonder en het ging toch niet sneller als vorig jaar. Bij de mini's en welpen was er het probleem, dat er sommige kleiner als de bal waren, maar zij lieten zien dat de grootte niet belangrijk is, maar de manier van het bespelen van de bal. 's Middags hadden we het ingooien waarbij sommige jongens wel zo hard gooide dat zij de bal wel 5 meter verderop moesten gaan halen. Na het ingooien werd er gevochten door alle jongens en is er menig druppel gevloeid (inderdaad het was een watergevecht). Ook de derde ronde van het voetbaltennis werd afgewerkt en van het tafeltennis werd alles gespeeld en werden de eerste eindoverwinnaars bekend. Na het avondeten was er voor de jongeren bingo en gingen de ouderen op stap maw. zij hadden een dropping. Over de dropping kan ik alleen over de eerste groep wat vertellen omdat ik daarbij ingedeeld was.

De groep bestond uit de jongens van pups 1 met Marcel als smaakmaker erbij. Het was waarschijnlijk een citroensmaak want hij was niet te genieten. Wel, we vertrokken om 21.15 uur en waren rond half 10 op de plaats van bestemming. We namen na 500 meter gelijk een pauze om uit te rusten en te bepalen waar we heen zouden gaan. Het werd het dorpje Hapert en we moesten ons haasten om nog op tijd te komen voor de "peep show", jammer voor de jongens, het werd geen "peep show" maar een ordinaire snackbar waar we rond half 12 aankwamen. Na de patat en een ijsje (voor pietje met rietje) gingen we weer op stap en kwamen we onderweg een stel andere droppers tegen (vrouwelijke) waarbij ik mijn eerste weddenschap verloor van Michel v D. (hoe of wat te bevragen bij Michel). Om ongeveer 2 uur kwamen we van de grote weg af bij een bos aan waar we dwars door heen moesten en dat met slechts één zaklantaarn bij ons. De zaklantaarn viel even uit terwijl wij in het bos waren en toen bleek dat onze Haagse Boys wel degelijk bang zijn in het donker en alleen bij het daglicht een grote mond hebben. Met de dauw die optrok gingen we verder en kwamen we om 3.30 uur in de morgen weer op het kampterrein aan. Na een glaasje fris en de felicitatie's aan Paul (want die was inmiddels jarig geworden) gingen we naar bed. De volgende morgen was het pas om 10 uur dat we wakker werden wat dus toch nog meeviel. We zouden 's morgens de hindernis baan doen en 's middags gaan voetballen maar vanwege de vermoeidheid en het warme weer werd besloten de voetbal wedstrijd te laten wat hij was. Toen we bij de hindernisbaan aankwamen, was het maar goed ook dat er geen voetballen daarna was. De min i's en welpen lieten aan de pups en de c-klasseres zien hoe men het voor hun aangepaste circuit moest afleggen en vele van hun noteerden wereldtijden. Dat het bij de pups en c-klassers wat minder zou gaan was te verwachten ook al waren de div. kanshebbers nog wel zo fanatiek om er keihard tegen aan te gaan. Na de hindernisbaan gingen we richting kampterrein om vandaar uit naar Moeders te gaan om daar het bekende avondeten te gaan nuttigen. Bij Moeders aangekomen kwamen we een kleine "oude" bekende tegen die naar de naam Ig luisterde en die vorig jaar nog onze kampkok was. Na het eten gingen we direkt terug naar huis om daar nog met z'n allen een spelletje bingo te gaan spelen, om daarna richting bed te gaan. Iedereen bleef tot 12 uur wakker om de jarige Vincent te feliciteren.

Na dat gedaan te hebben ging iedereen plat en stond de volgende morgen weer met frissemoed op. We begonnen alweer met het ontbijt waarna het verspringen begon. Bij de min i's en welpen waren jongens, die wel 30 cm ver kwamen. Bij de pups en c-klasseres hadden de meeste na het verspringen last van het zitvlak omdat er op het zanderige gedeelte enkele kiezelsteentjes lagen waar zij precies op moesten springen. Na het springen was er de tweede poging van de onderwaterproef. Bij de eerste proef stak Tonio hoog boven de andere uit maar dat liet Gerard niet op zich zitten en ging in zijn kromme houding staand de tijd van Tonio verbeteren.

Tonio pikte dit niet en wist met een dansje aan het eind toch de sterkste te blijven. 's Middags werd er touwgetrokken door de div. ploegen waarbij menig zweetdruppeltje viel. Hierna werd er op het doel geschoten waar iedereen het beter deed dan het afgelopen seizoen maar er stond dan ook geen keeper in het doel. Ook de finale en halve finales van tennisvoetbal werden gehouden en die gingen er weer ouderwets fanatiek tegen aan (de jongens die speelden). Na het avondeten was er nog

quiz, waarbij één vraag zo gemakkelijk was maar waarbij enkele groepen toch nog foutieve antwoorden wisten te geven. Ter herinnering, die vraag luidde als volgt: Uit hoeveel mensen bestaat een estafette ploeg van de 4 x 100 meter met als antwoord van enkele jongens uit 5 man. Na de quiz was het weer de hoogste tijd om naar bed te gaan wat iedereen maar al te graag deed omdat de marathon op het programma van de volgende dag stond. De marathon werd gesplitst gelopen de mini's en welpen liepen één rondje terwijl de pups en de c-klassers er 4 liepen. Bij de pups en de c-klassers was het bekend dat Stephan M. een erg goede loper is, dit omdat hij de afgelopen 4 jaar telkens weer op overtuigende wijze de marathon won. Er werd tegen hem gelopen maar ja degene die wel kon, viel piepend uit, en ook al de andere die ook goed hun best hebben gedaan konden Stephan gewoonweg niet bijhouden. Een compliment nog voor al die jongens die de marathon ondanks hun netelige situatie toch uitliepen zoals het hoort. Na de marathon was er een rustpauze en na het middageten ging iedereen op weg om sprokkelhout te zoeken voor het kampvuur van die avond. Na het avond eten konden de liefhebbers zelf brood gaan bakken en dat werd dan ook door iedereen gedaan. Door de div. groepen werden hierna liedjes over het ravakamp gezongen met daartussen de gedichten over de jongens zelf. Toen dit gebeurd was werden de div. prijzen uitgereikt en de sportman van het jaar bekend gemaakt. Tegen een uur of 11 gingen de jongeren naar bed en bleven de ouderen nog even nakaarten over de afgelopen week. De volgende morgen was het na het ontbijt pakken geblazen en er bleek dat we nog een goede 2 uur buiten op de bus moesten wachten. Een nieuwe groep kwam op het kampterrein aan en werden door de jongens goed ontvangen (vraag maar aan de chauffeur want die kreeg zelfs enkele interessante boekjes voor niets). Om 2 uur kwam de bus dan aan en konden we na het inpakken we er richting zuiderpark rijden, waar we door de ouders werden opgevangen (figuurlijk) en na een afscheidsdronk ging eenieder weer naar huis. Dat de week "slopend" voor de jongens was zullen de meeste ouders wel gemerkt hebben omdat hun zoon(s) zeer waarschijnlijk van zelf naar bed gingen en daar pas de volgende middag weer uitkwamen. Wel ik stop er nu maar mee en de jongens die volgend jaar nog meekunnen op het volgende kamp; gedraag je op het voetbalveld en leef je in de kampweek maar uit. Eenieder succes gewenst in het nieuwe voetbal seizoen en tot ziens.

Nico v L.

Nu dan een weekoverzicht , gemaakt door de jongens zelf, die door ons in groepjes waren verdeeld:

Zaterdag 4 juli:

's Morgens om 10.30 uur moest iedereen op het Ravaterrein verzamelen. De bagage werd ingeladen en we verstrokken richting Weebosch. Daar aangekomen werden de slaapplaatsen in orde gemaakt. Hele zakken denneappels werden binnengesmokkeld en 's avonds was het gooien geblazen. Iedereen kreeg er wel een op z'n hoofd. Sommige werden ondergesmeerd met tandpasta op hun gezicht. Vooral Rinus liet van zich spreken en bleef de hele nacht wakker om er een paar in te zepen.

Helaas.....de verslagen van de zondag en de maandag zijn waarschijnlijk als herinnering in Weebosch achtergebleven, in ons bezit zijn zij in ieder geval niet.

Dinsdag 7 juli:

Zoals altijd moesten we weer vroeg uit de veren. 's Ochtends moesten we de dribbelbaan afwerken. Winnaar werd Michel van Tongen met 29 sec. en dat terwijl hij als een na laatste startte. 's Middags werd er ingegooid en dat werd gewonnen door Tonio Tiemens. Intussen was het zo heet geworden, dat het bijna niet uit te houden was. Iedereen trok toen zijn zwembroek aan en even later, werd er al lustig met water gegooid. Ook werd er deze middag een tafeltennisfinale gespeeld. Winnaar werd bij de groten weer Tonio en bij de kleintjes Danny. Het klapstuk moest echter nog komen, voor de groten de dropping en voor de kleinen bingo. Bij de dropping van het vertrek tussen 10 uur en half twaalf slof wandel slof slof slof wandel wandel, en de aankomst tussen 3 en 4 uur. Inmiddels waren we aan een nieuwe dag begonnen, de dag waarop Paul jarig was. GEFELICITEERD.

Woensdag 8 juli:

We werden wakker met veel herrie na een lange tocht, de dropping. Na het wassen en aankleden, stond het eten klaar. Daarna hadden we wat vrije tijd. De meeste kinderen gingen dan in de zon liggen of voetballen en de welpen gingen zandkastelen bouwen. Na het middageten gingen we naar de hindernisbaan, waar het heel erg warm was. De baan was best wel moeilijk. Na de hindernisbaan hielden we weer een watergevecht en dat ging er zoals gewoonlijk hard aan toe. Na het gevecht gingen we ons omkleden voor het avondeten bij "moeders" wat op z'n haags gezegd een zootje was. Er werd met aardig wat gegooid. Na het eten terug naar het kamp.

Donderdag 9 juli:

De dag begon al goed toen iedereen opstond, op een leeg luchtbed of ingesmeerd met tand-pasta.

Er waren die dag 3 onderdelen van de tienkamp af te handelen. Peter en Nico haalden ons uit bed. Het verspringen was leuk, maar je kwam wel wat hard terecht. Doelschieten was ook leuk. Rob z'n slippers hadden we gepakt(hij pakte ze overigens hardhandig terug). Piet Lok liet een staaltje van voetballen zien(of was het mazzel) Toen nog de onderwaterproef. De helft verzoop. Tonio speelde echter de van de Atlantic en met zijn levensgrote longen haalde hij 1 min. 37. Deze dag regende het. 's Avonds de kwis, die gewonnen werd door groep 6.

Vrijdag 10 juli:

Onderdag was iedereen vroeg naar bed voor de marathon. Vrijdagmorgen was iedereen vroeg wakker en toch wel wat zenuwachtig. Om kwart voor 10 konden we starten. bij de welpen en de mini's werd Johnny eerste, Robert tweede en Henk derde. Bij de pups en c-klassers werd Stefan Martina in een tijd van 48 min. en 36 sec. eerste, tweede werd Theo op 2 min. 20 en Stefan Wolters op 4 min. 27. Iedereen was moe en uitgeput.

Zaterdag 11 juli:

Na het ontbijt ging iedereen naar boven om op te ruimen. Alles werd aan kant gemaakt. Daarna vervelen tot 2 uur. Toen kwam de bus, die ons veilig naar huis bracht. Daar stonden de ouders al te wachten. Na in de kantine nog even nagepraat te hebben gingen we naar huis. Nog een bedankje aan de leiders en de kookstaf en tot volgend jaar.

We vertrokken op zaterdag 4 juli vanaf RAVA voor het achttiende RAVAkamp, en beleefden een van de rustigste heenreizen van de RAVAGeschiedenis. De reden hiervoor heeft Jos me nog steeds niet willen vertellen. Met maarliefs 51 jongens beleefden we een heerlijke kampweek. (of niet soms NICO). Natuurlijk misten we de "Ouwe Hap" jongens die jarenlang meegegaan zijn. (al hadden ze nog graag meegegaan). Figuren zoals die rare v. Dijk, Rijk, Star, Sens en Elbie vergeet je niet gauw. Maar de vervangers voor hun staan al weer klaar. Jongens, die nog een paar jaar meegaan, zoals Blondie, de Kromme, Varkenshaasje, Kannibaal, die Ouwe en Prikkeldraad.

En wat je allemaal meemaakt met die knapen in zo'n week is onvoorstelbaar. Ik zal proberen U wat te vertellen over deze week en de mensen die mij een beetje kennen van vorige afleveringen weten dat het veelal over de bijnamen zal gaan. Ik begin met degene, die het meest van mij te verduren heeft gehad. Vanaf het Zuiderpark totaan het Zuiderpark heb ik met dat jochie in de clinch gelegen. Een week lang Prikkeldraad en 220 volt (eenmaal terug in het Zuiderpark zocht hij meteen beshcerming bij zijn grotere broer) Maar hij bleef zo veel mogelijk lachen die Piet. Wat heb ik een bewondering voor die knaap. De hele week met dat ijzer in je mond, zodat hij maar twee keer per dag kon eten, het snoepen wel kon vergeten en drank via een speen naar binnen moest werken. (zó lief) Ook het praten ging aanvankelijk niet zo duidelijk. Maar ja, als je zoveel praat als Piet blijft er altijd nog genoeg verstaanbaars over.

Het volgende gaat over Truus van vorig jaar. Dit jaar luisterde hij alleen maar als je hem "ouwe" noemde. Want hij wordt (zeker gezien de prestaties) een dagje ouder, tevens is hij niet meer zo gezellig als vroeger. Hij deed dit jaar nog een poging om de Appie Happie Trofee binnen te halen, maar dat mislukte. Dit jaar geen kaarten van of voor Natasja, maar had hij veel aandacht voor Nicoline.

Wilbert, deze nieuwkomer (niets van gemerkt trouwens) heeft alles in zich om het nieuwe "beest I" van RAVA te worden. En dan denkt U natuurlijk waarom dan wel. Hij zingt als de beste op zijn eigen gemaakte teksten en is verder de grote gangmaker als het om de vrouwtjesgaat. En dan moet je weten dat dit figuur nog geen jaar lid is. Nou, dat beloofd nog wat voor de toekomst. Maar wat wil je als je zo kamerbreed bent.

Iemand die al jaren lang het beest uithangt is die "piama held" van In Overmars.

HI, HA, OEF, vrouwenvolk opgepast, als U dit hoort dan is er een nieuw soort "sexbom" in de buurt, zijn naam is Soul Power Overmars.

Dit afdroogwonder van vorig jaar was dit jaar niet in grootse vorm, afdrogen deed hij maar zelden. hij was drukker bezig met zijn piama, die nog al eens in de wasbak terecht kwam.

Verder (volgens traditie) was hij overdag verschrikkelijk druk maar liet hij het 's nachts met de dropping weer afweten. Vorig jaar viel hij twee uur in slaap, nu nam hij genoeg met anderhalf uur. (z6 fijn) Maar wij hadden hem toch voor geen minuut (iets langer wel) willen missen. Wat 'n figuur.

Een knaap, die wat meer ervaring heeft om 's nachts te lopen is dat f20,- figuur van 'n Looyen. Hij was de halve week kwaad omdat hij het kogelstoten kwa leeftijd niet had gewonnen. En maar zeuren en zeuren. Maar eerlijk is eerlijk hij had het echt gewonnen. De weddenschap met Nico had hij echter verloren.

Iemand die niet zeurde over prijzen, maar over "varkenshaasjes" was Johnny. Elke dag zei hij weer ik lust alleen maar varkenshaasjes. (en hele komkommers)

Er was er ook een die als kannibaal de week door kwam.

"at zag dat joch eruit. gelukkig bood Paul zich aan hem schoon te boenen. Hij werd keer op keer kwaad op Nico en dat allemaal met maar vijf woordjes nl.

Wat ben je rustig, Jeffrey.

Na dit gelezen te hebben , denken de meeste mensen, ik had niet willen ruilen met een van deze leiders. En die mensen die het nog wel zien zitten, moeten we teleurstellen, want ons "Beest 81" , daar hebben we het nog niet over gehad.

Een knaap, die recht heeft op verschillende bijnamen.

Hij ging de week door als het broertje van Johan.

Bij de dropping een verschrikking en heette toen al gauw Viltstift Harry. 's Middags en 's avonds was het Don Juan en leverde als vertegenwoordiger van de Smith-fabrieken chips uit aan het vrouwenkamp.

(later adressen). 's Nachts als hij voor de zoveelste keer van bed werd gelicht om beneden te slapen, studeerde hij voor Flip Fluitketel. De sluitingsavond vond hij iets te vroeg afgelopen en probeerde ala Henk Vultink (en velerlei andere manieren) de boel nog wat te rekken.

Een knaap die je op zijn woord kan "vertrouwen".

Sterkste punt: boodschappen doen.

Begenen die nog steeds geen idee hebben wie bovengenoemd persoon is (we noemen geen namen) Hij staat als Plofkop bekend bij RAVA en omstreken.

Peter,

**GEEN PANIEK
HET IS
VERZEKERD**

BIJ

J.N.BURG

- * ALLE VERZEKERINGEN**
- * FINANCIERINGEN**
- * HYPOTHEKEN**

~ APPELSTRAAT 184
~ TEL. 251991

PRIJSWINNAARS PRIJSWINNAARS PRIJSWINNAARS PRIJSWINNAARS PRIJSWINNAARS

Daar waar veel wedstrijden verspeeld worden, vallen nu eenmaal ook veel prijzen te winnen. Zo ook dit jaar tijdens het RAVA-KAMP '81. Voordat het echter zo ver was dat ik kon overgaan tot het uitreiken van de prijzen, was er heel wat bloed, zweet en tranen gevloeid.

Een mooi voorbeeld van de emoties die gepaard gaan met dit soort krachtmetingen, was de finale voetbal-tennis van de ouderen Antonio en Gerard streden op het scherpst van de snede en het heeft dan ook lang geduurd voor hier een winnaar bekend was. Antonio trok uiteindelijk aan het langste eind. Een pleister op de wonde was voor Gerard, natuurlijk z'n prijs, maar daarnaast ook de wetenschap dat Antonio volgend jaar niet meer mee kan op RAVA-KAMP.

Tonio had er duidelijk zin in tijdens ons kamp, want naast het winnen van het voetbal-tennis won hij ook het andere tennis onderdeel, namelijk het tafel-tennis. Een andere uitschieter op dit onderdeel was Klaas van Dorp, die het Tonio nog erg moeilijk wist te maken.

Zoals we bij de ouderen konden zien, werden beide tennis-onderdelen door een en dezelfde persoon gewonnen, vreemd genoeg was dit ook bij de jongere groep het geval. Hier was het Danny Lannooi, die op overtuigende wijze beide titels naar zich toe wist te trekken.

Hele andere prijzen waren er natuurlijk te winnen bij het spelen van Bingo. Opvallend hierbij was het geluk dat Steven Bosch met het spelen van dit spel had en de mooie prijzen die hij op deze manier in de wacht wist te slepen..

Tja, wanneer we dan zijn aangekomen bij de onderdelen van de 10-kamp dan zien we dat ook daar een aantal opvallende prestaties geleverd zijn.

Opvallend was de onderwaterproef van wederom -het wordt eentonig-Tonio. Boven water kreeg iedereen het benauwd bij het zien van Tonio's "eigen verzuip poging". Het had dan ook niet veel langer moeten duren of ik had hem persoonlijk boven water getrokken. Ik zelf was nogal onder de indruk gekomen van deze "verzuip^Poging" en besloot vervolgens om het ook maar eens te proberen. Lang heeft deze record-poging niet mogen duren, daar binnen welgeteld drie seconden de emmer omgekeerd op mijn hoofd stond.

Dan komen we bij een onderdeel terecht dat zwaarder is dan alle andere onderdelen en waarvan de winnaar de afgelopen vier!!! jaar al bij voorbaat vast stond. Het onderdeel zal bij een ieder bekend zijn, de marathon, de naam van de winnaar niet minder, Stephan Martina. Met een ongelooflijk gemak én groot verschil won hij ook dit jaar onze "Koninginne-loop". Hele goede tweede werd evenals vorig jaar Theo Looie en opvallende derde werd outsider Stephan Wolters, die z'n wedstrijd zeer goed wist op te bouwen.

Bij onze jongere kamp-apen zagen we Johnny Tijssen dankzij een hele sterke eindsprint met een neuslengte verschil van Robert de Jong winnen.

Een ieder begrijpt dat elk onderdeel, waar een eigen favoriet kent, toch kan je zo halverwege de week al duidelijk zien welke figuren zich opwerpen als favoriet voor de eindoverwinning in de 10-kamp.

Dit RAVA-kamp was hier natuurlijk geen uitzondering op.

Het mooie blijft altijd dat er niets te voorspellen valt en de beslissing pas valt na het afwerken van de marathon.

Zo ook deze keer. Met name bij onze oudste groep was 't een "close-finish" en kon de overwinning van Stephan het tij niet meer doen keren.

Het is overigens een goede traditie geworden dat onze keeper van het eerste Jacques Burg op de sluitingsavond de hoofdprijzen, te weten een schitterende voetbal-uitrusting, komt uitreiken aan de 10-kamp-overwinnaars (en deze zelf ook beschikbaar heeft gesteld). Ook deze keer zijn wij Jacques en z'n vader dankbaar voor deze schitterende geste en hopelijk ook tot volgend jaar.

Voor de statistici onder ons zal ik nog even de lijst met
RAVA-KAMP-WINNAARS geven.

Voetbaltennis.

ouderen: 1. Tonio Tiemens
 2. Gerard Starrenburg
jongeren: 1. Danny Lannooy
 2. Vincent Kenbeek

Tafeltennis.

ouderen: 1. Tonio Tiemens
 2. Klaas van Dorp
jongeren: 1. Danny Lannooy
 2. Nico Ahuis

10-kamp-onderdelen.

- Dart Danny Lannooy
- Doelschieten André Markus
- Hindernisbaan Jeffrey Klop
- Verspringen André van Kleef
- Onderwaterproef Tonio Tiemens
- Ingooien Arjan de Pater
- Ringgooien Mario Vorbergen
- Kogelstoten Theo Looye
- 100 m sprint Harold Overmars
- Dribbelen Michel van Dongen
- Marathon Johnny Tijssen en Stephan Martina

prijswinnaars 10-kamp-totaal.

ouderen: 1. Theo Looye
 2. Stephan Martina
 3. Tonio Tiemens

jongeren: 1. Robert de Jong
 2. Mario Vorbergen
 3. Nico Ahuis

HET SLUITINGSAVONDRIJM HET SLUITINGSAVONDRIJM HET SLUITINGSAVONDRIJM

Zoals elke kampaap, die al langer meeloopt, weet is het een goede gewoonte geworden om tijdens de sluitingsavond elke kampaap op rijm de revue te laten passeren. Zo ook dit jaar en dus.....

- Nico die blonde jongen, maakte met't tafeltennis grote sprongen.
- Raymond had geen last van heimwee, hij nam dan ook z'n ouders mee.
- Arno Binnerts, klein van stuk, zocht bij Lydie z'n geluk.
- Steven Bosch, die fijne knaap, toonde zich een waardig kampaap.
- Nico die kleine rooie, gedroeg zich dit jaar als een echte dooie.
- Michel, onze grootste....., verdrong zich dit keer voor.....
- Rudie Evers geven we één boodschap na, ga nooit van je leven naar GDA.
- Dennis, die kleine pik, was vooral bij de zandbak in z'n schik.
- Stephan, die jongen van "Giel", gedroeg zich als een echte "dartofiel".
- Robbie, die jongen van Van Grol, had ook dit jaar erg veel lol.
- Marcel Hor, die onverlaat, dook bij de dropping in 't prikkeldraad.
- Harald, voor het eerst dit jaar, was voor ons (totaal) geen bezwaar.
- Robert, zoals altijd fanatiek, had maling aan de hele kliek.
- Roy, de keeper van mini's twee, ging dit jaar voor 't eerst mee.
- Ook Vincent was weer jarig, en bij het uitdele beslist niet karig.
- Leon, die zwerver uit pups een, heeft zich geamuseerd als geeneen.
- Marco, met benen als een zwabber, toonde zich een wereld-gabber.
- André, die jongen van Van Kleef, vroeg zich steeds af waar z'n broertje (Peter) bleef.
- Met Peter was niets te beginnen, alleen het pijltjesgooien kon hij van z'n broertje winnen.
- René, die lange dwell, wist zich toch te handhaven op een behoorlijk peil.
- Jeffrey, onze beste kannibaal, stond bij Nico vaak voor paal.
- Gerrit-Jan, die jongen van Kok, was menig maal de zondebok.
- Ruud, deed ook dit jaar heel gedwee, aan alle onderdelen mee.
- Op "Shampoo-Semmy" moet je passen, die stond menig maal z'n haar te wassen.
- Ook die Wilbert uit Den Haag, was voor de meisjes een echte plaag.

vervolg van het sluitingsavondrijm.

- Aldo hield dit jaar z'n gemak, en verbleef de hele week in de zandbak.
- Danny, die ouwe pingelaar, speelde het bij de lo-kamp net niet klaar.
- Edwin moet nu een krul missen, want Rudie z'n kauwgom die was "pissen".
- Met Piet heeft niemand meer gepraat, wat wil je met zo'n mond vol "prikkelraad".
- Theo hielp met het kogelstoten, z'n 10-kamp-overwinning naar de kl....
- Michel Louwe, was bij de marathon niet vooruit te douwe.
- André Markus, niet zo snel, maar doelschieten dat kon ie wel.
- Voor Roger de jongste van Markus, was het vinden van z'n spullen een hele klus.
- Stephan, die kleine krullebol, rende ook dit jaar weer iedereen dol.
- Harold, die grote giller, was ook dit jaar 'n "lady-killer".
- Arjan, die jongen van De Pater, sloeg bij het ingooien beslist geen flater.
- Sandro, was een rustige jongen, zonder al te veel bokkesprongen.
- Maurice, de jongste van de Sensen, was konstant met water aan't plenzen.
- Wanneer we 't van Johan hadden geweten, was z'n kampgeld direkt terug-gesmeten.
- Bij Gerard zijn de kansen gestegen, nu hij met z'n benen vochtig heeft gelegen.
- Johnny, wilde niet graag eten, tenzij het vlees varkenshaas had geheten.
- Davie, de oudste van de Tijssen, viel ook dit jaar niet in de prijzen.
- Tonio, zullen we niet licht vergeten, dit jaar had hij kletskoppen gegeten.
- Tonio, sloeg beslist geen flater, bij de proeven onder water.
- Jos, die "volvette-baas", noemen we nog steeds "broodje-kaas".
- Rinus, tjonge.jonge.jonge....., waar zijn we aan begonnen.
- Mario, klein maar fijn, had met de ouderen erg veel gein.
- Stephan, af en toe niet wijs, beweegt zich liever op glad ijs.
- Henk, die halve gek, sloeg iedereen op z'nmond.
- Martin en Gilbert Stormden binnen, wat moesten we daar nu mee beginnen, toch hielden zij het de hele week vol en dankzij hun hadden wij erg veel lol.

Zo, dit was het voor deze keer, hopelijk zien we elkaar volgend jaar weer.

Paul.

De muzikale noot ontbrak dit jaar ook weer niet. Om dit echter in de sfeer van het RAVA-KAMP te houden, kregen alle 6 de groepen de opdracht, een RAVAKAMPLIED te maken en dit te zingen op de sluitingsavond.
Buiten voetballers bleken er ook aardig wat zangers bij de kampapen te zitten.
Maar nu dan de liedjes:

Melodie: "Het Smurfenlied".

Wij zijn hier nu op RAVA-kamp
jongens, jongens, jongens wat een ramp
Als de leiding niet oplet
hebben wij 's avonds de grootste pret.
Tjonge, jonge, jonge, jonge, enz.

's Avonds gingen de eikels niet op
iedereen kreeg er wel één op z'n kop.
Eikels gooien allemaal
marathon lopen tot ik er van baal
Tjonge, jonge, jonge, jonge enz.

Melodie: "Me kammetje is zoek".

Het Ravakamp, het ravakamp, het ravakamp is leuk (4x)

Het hoofd was lange Paul, die maakte het te mal.

Het ravakamp enz (4x)

Van Lieshout, dat was PET, ramde je elke morgen uit je bed.

Het ravakamp enz (4x)

En dan die Peter Hess, die had veel praats voor zes.

Het ravakamp enz (4x)

De koks weten hoe het moet, het eten was heel goed.

Het ravakamp enz (4x)

En dan nog eens die Rob, kreeg van Rinus een rotschop.

Het ravakamp enz. (4x)

En Lydie zorgde goed, voor iedereen die huilen moet.

Het ravakamp enz (4x).

Melodie: "O, foxy foxtrot"

O, ravakamp waar wij veel rotzooi hebben getrapt,
wat een leven heb ik in jouw kamp gehad,
Je zou de narigheid warempel haast vergeten
als je zou denken aan de meisjes naast het kamp
En als ik ooit nog eens aan jou terug mocht denken
dan zucht ik, wat een kamp om gein bij te tanken
O, ravakamp waar ik een heleboel heb versleten
in mijn herinnering hou jij een plaats apart.

Melodie: "Zeppelin"

We vonden het hier heel fijn
nee dat is echt geen gein
we kwamen met z'n alle uit een autobus
we naderden de laan
ja hier kwamen we aan
het ravakamp is knus.

Voor 't eerst aan het ontbijt
ja dat werd wel eens tijd
we zaten met z'n alle aan de tafel
en op onze harde reet
het werd er een keet
dan kregen we op onze snavel.

Voor 't eerst in ons bed
gewassen dus heel net
de eikels vlogen naar de bedden
o, wat een mop
stoot je nog je kop
dan was je niet meer te redden.

Melodie: "Zie ginds komt de stoomboot".

Wij gingen met rava op kamp naar Weebosch
er werd uitgepakt en het bos werd verkend
O, wat was dat leuk en we vonden het fijn,
om weer 1 keertje hierzo te zijn.

Melodie: "Bonnie, kom je buiten spelen".

Rava, rava, rava, ging op kamp in Weebosch
rava maakte er een zootje van
rava, de week is nu voorbij
de herinnering zit nog in mij.

Melodie: "Er staat een paard in de gang"

We hadden er een tienkamp
en het was er erg heet
en wie won nu de tienkamp
dat is een grote weet.

Melodie:

Daar ergens in Brabant (2x)
daar staat het ravakamp (2x)
daar is het erg fijn (2x)
en niemand lijdt er pijn (2x)

en van je:

hela, hela, hela ho la la hoi (3x)
hela, hela, hela, ho.

En in dat ravakamp (2x)
daar speelt zich wat af (2x)
daar wordt gesport (2x)
en eten van 'je bord (2x)

en van je:

enz

En het is nu voorbij (2x)
het ravakamp (2x)
en dat is eigenlijk wel (2x)
een hele grote RAMP (2x)

en van je:

enz.

EINDELOOSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS.

Zo, dat is eigenlijk in een woord de hele indruk van de kampweek. Nu zal ik niet uitgebreid ingaan op ons programma, alle gebeurtenissen van de gehele week zijn namelijk al aan bod geweest.

Alle overwinningen en het enthousiasme van onze kampapen is bij iedereen al bekend. Sport is eigenlijk hetgene waar het omgaat, waarbij er niet alleen gevoetbald wordt, maar ook aan andere onderdelen wordt aandacht besteed. Toch is dit niet het aller belangrijkste, vooral de sfeer en de gezelligheid zijn in zo'n week onmisbaar. We moeten er met z'n alle een gezellige onvergetelijke week van zien te maken. Nu geloof ik dat dit laatste aardig gelukt is.

Iedereen had het naar z'n zin en met elkaar een hoop lol. Een groot geluk hebben wij natuurlijk dit jaar wel gehad...

.....het weer. De hele week in korte broek. Meerdere waterballetten konden dus ook niet uitblijven. Alles heeft dus eigenlijk mee gezeten.

Zoals ik dus al zei, voor mij is het een EINDELOZE week geweest dan ben ik denk ik niet de enige die er zo over denkt.

Ik hoop dus alleen nog maar tot volgend jaar en op het voetbalveld net zoveel plezier als op het kamp.

Lydie.

TOT VOLGEND JAAR!!